

Men deri ligger sikkert ikke, at den højtæredede Udenrigsminister ikke ønsker at indlade sig paa Forhandlinger om det, saa meget mindre som der fra alle Sider den Gang blev taget Afstand fra visse Punkter i Lovforslaget. Der kan altsaa forhandles om Lovforslaget og dets Enkeltheder. Der blev straks her i Tinget fra alle Sider rejst Betæneligheder med Hensyn til den i § 4 fastsatte Bødestraf, og den, der søgte at forsvare den paagældende Bestemmelse, gjorde det ud fra det Synspunkt, at der ikke laastor Vægt paa disse Bødestraffe, men at man ved dem blot vilde tilkendegive, at det var en meget alvorlig Ting at være for aabnemundt med disse Sager. Naar Rigsdagsmændene ikke selv kan finde Grænsen for deres Tavshedspligt i denne Henseende, har vi jo Straffelovens § 80, der eftertrykkelig vil vise, hvor Grænsen er. At Tavshedspligt maaske paa særlig Maade kan indskærpes enten af Ministeren eller af Formanden for dette Udvalg, er en Sag for sig. Det var maaske ønskeligt om en saadan Tavshedspligt blev gjort mere virksom ogsaa med Hensyn til andre Udvalgsforhandlinger. Dette Punkt er utvivlsomt noget, der vil kunne forhandles om, idet jeg har Indtryk af, at alle er enige om selve Sagen. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at Udenrigsministeren vil forstaa de fra alle Sider fremførte Betæneligheder.

Endvidere blev der fremsat Betæneligheder fra visse Sider med Hensyn til det foreslaaede Antal Medlemmer, nemlig 15. Fra det Partis Side, jeg tilhører, mener man, at Udvalget ikke skal være større end højest nødvendigt; man foreslaar Tallet 15, fordi det er det almindelige Antal af Medlemmer i et Udvalg. Det gælder dog kun Tingenes Udvalg. Vi har et Rigsdagsudvalg, vedrørende indenrigsministerielle Forhold, nemlig den ekstraordinære Arbejdsløshed, altsaa et Slags Ministerialraad ligesom det her foreslaaede. Det er paa 16 Medlemmer. Man vil altid kunne forhandle om Tallet. Men, som sagt: Fra det Partis Side, hvis Ordfører jeg er, ønsker man ikke et højt Tal, snarere et lavere Tal.

Med Hensyn til § 2 er der gjort gældende, at det er alt for ubestemte Rammer, der her sættes. I Sverige og Norge er det ganske bestemte Sager, der henvises til de derværende udenrigspolitiske Udvalg, Sager af større Betydning, som Regeringen skal drøfte med Udvalget, inden den fatter Beslutning. Efter den svenske Lov er Regeringen forpligtet til paa bestemte Tider at give Ud-

valget en samlet Oversigt over hele den udenrigspolitiske Situation. En saadan Bestemmelse findes ikke i § 2, men det forekommer mig, at det er en Fordel, at Rammerne er saa ubestemte, idet det maa være Livets Sag at fylde dem. Det er et Forsøg, vi gør med dette Udvalg, som er et Forhandlingsorgan, der ikke har nogen Beslutningsdygtighed. Antallet af Medlemmer spiller derfor heller ikke nogen stor Rolle, da det aldrig kan komme til Afstemning, i alt Fald ikke til en Afstemning, der er bindende i nogen Henseende, idet alt Ansvar er og maa være hos Ministeren, men han kan forhandle med Udvalget.

I § 3 bestemmes det, at naar 6 af Udvalgets Medlemmer fremsætter Begæring derom, skal Formanden sammenkalde Udvalget. Der kan naturligvis forhandles om dette Tal, om det netop skal være 6 eller ej. Der staar videre, at naar Rigsdagen ikke er samlet, sammentræder Udvalget efter Indkaldelse af Regeringen. Det er blevet sagt, at det var rimeligt, at Formanden ogsaa fik Ret til at indkalde. Jeg vil antage, at hvis Formanden eller nogle af Medlemmerne skulde mene, at det var ønskeligt eller nødvendigt, at Udvalget sammentræder, saa vil de sikkert ved Forhandling med Regeringen eller Udenrigsministeren kunne komme til Forstaaelse derom; men det maa være Udenrigsministeren, der maa skønne over, om det ikke vil være alt for farligt i en Tid, hvor Rigsdagen ikke er samlet, pludselig at sammenkalde det udenrigspolitiske Udvalg, thi han alene kan skønne derom. Det forekommer mig, at det er rigtigt, at det ligger i Udenrigsministerens eller Regeringens Haand at sammenkalde Udvalget.

Det er, navnlig fra socialdemokratisk Side, blevet sagt, at et saadant Udvalg vil træde i Stedet for de Møder, hvor Udenrigsministeren fremsætter de udenrigspolitiske Spørgsmaal for hele Rigsdagen, altsaa de hemmelige Møder, vi har haft. Efter min Mening vil de ikke blive udelukket ved Nedsættelsen af dette Udvalg, tværtimod forekommer det mig, at de vil kunne forberedes herigennem. Det har ved disse hemmelige Møder været mit Indtryk, at man mødte saa mærkelig uforberedt, man fik en Del at vide, men der var ikke nogen Mulighed for at give Bidrag til selve Diskussionen, fordi man ikke fik Tid til at tage Stilling; det kom saa pludseligt, saa man tidt først Dagen efter kom i Tanker om, hvad man burde have sagt. Dette udenrigspolitiske Udvalg vil